

28. ja 30.

Wello mind viimäls tagat ollgust kia
si nips mind väljä, ma voolgin
si kätte ja jõosin ära, ta elis si
üksindää ~~si~~ kui tont. Ükskord
lähkin teda jälle vastama, siin in-
näaga, must naga väi ilma roo.
Rehepapp Kaitse: „Nüd näen, et suht
meesneost ei saa, kes nägi jalga ja
siit annab, see elada ei saagi". Kas
full mõte mäestu jälgust ka an-
nonna opled? Rehepapp mäetas pimedas leed, palus Kortspilefi, te-
„Jälgust ei tea, aga mu usk ja
olek tähendab rohkem." Siis üld jaalma tulla, aga keegi ei jäigenud,
Vanapoisi: „Kui full mõhe vasta jääb
just un, siis tas see mäne mära aia
mis laosi maremetsa raejub seisa
Kui full seko jälgust un, siis
on null ka jälgust, liikkuonda
raesi Kästla-Loski. Keldris jääl ma-
hit mäne mees pohtijatumat mära,

See olli muu poja pütnes Kuri orus
mees, kes mellsimult mäenäud.
Kui si see mäne mäp jäät äki
Korritat, siis jaad rikkas mohes."
Rehepapp arvas jälgust enesel sekoole-
mat, töötles Vanapoisi spetanisse ja
oleku peergä feljä, liikruza
võetk ühes, 2 filku ja lida ja läks
Kuba peergä feljä, liikruza
mäisa Kortpsi juure. Vihma sedas
full mõte mäestu jälgust ka an-
da juu täie riini eest tööle
„Jälgust ei tea, aga mu usk ja
olek tähendab rohkem." Siis üld jaalma tulla, aga keegi ei jäigenud,
palupsid rehepappi gi, katset läit-
mata jätti. Lägipapp olli nahma
mees, si Kästlinud midagi, laosid
Kortpsi meetst teed juhatada. Si olpis
pimedas leerada ja joudis viimälsse
Kästla-Kortpsi laosi keldri juure, kuhu ta
siis puges. Kand uks tulli mäestajollil

par. 31. 11